

Vec C-513/20

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

13. október 2020

Vnútroštátny súd:

Supremo Tribunal Administrativo

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

1. júl 2020

Odvolateľ:

Autoridade Tributária e Aduaneira

Odporkyňa v odvolacom konaní:

Termas Sulfurosas de Alcafache, S.A.

PRACOVNÝ DOKUMENT

Supremo Tribunal Administrativo

(Najvyšší správny súd, Portugalsko)

[omissis]

ROZHODNUTIE SENÁTU SUPREMO TRIBUNAL ADMINISTRATIVO (NAJVYŠŠÍ SPRÁVNÝ SÚD) PRE DAŇOVÉ SPORY

I. Okolnosti predchádzajúce sporu

I.1. Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu (Správny a daňový súd Viseu, Portugalsko) rozsudkom zo 14. júna 2018 vyhovel žalobe vo veci správneho súdnictva, ktorú podala Termas Sulfurosas de Alcafache, S.A., a v dôsledku toho

- a. čiastočne zrušil napadnuté platobné výmery (DPH a úroky z omeškania za roky 2010, 2011 a 2012) v rozsahu, v akom sa v nich neuznáva, že sumy vybraté za „kúpeľnú registráciu“ a poskytovanie služieb „klasickej kúpeľnej liečby“ sú oslobodené od DPH, pričom úmerne zvýšil odpočítateľnú DPH,
- b. zrušil konkludentné rozhodnutia o zamietnutí odvolaní v správnom konaní, ktoré boli zaregistrované pod číslami [omissis],
- c. zrušil rozhodnutia o zamietnutí vydané v rámci konaní o sťažnostiach č. [omissis].

1.2. Keďže zástupca Fazenda Pública (štátna pokladnica, Portugalsko) nesúhlasil s uvedeným rozsudkom, podal na Supremo Tribunal Administrativo (Najvyšší správny súd) odvolanie, v ktorom uviedol súbor tvrdení, ktoré sú zakončené nasledujúcimi závermi:

A – Prejednávané odvolanie smeruje proti rozsudku vydanému 14. júna 2018 v časti, v ktorej sa v ňom konštatuje, že opravy na účely DPH vykonané z dôvodu, že sa konštatovalo, že kúpeľná registrácia podlieha DPH a nie je od nej oslobodená, sú v rozpore so zákonom, najmä s článkom 9 Código do IVA (CIVA) (zákon o DPH, ďalej len „CIVA“), v dôsledku čoho boli napadnuté platobné výmery (platobné výmery týkajúce sa DPH a úrokov z omeškania za roky 2010, 2011 a 2012, ktoré boli vydané *ex offo*) zrušené.

B – Základná právna otázka, o ktorej treba v prejednávanej veci rozhodnúť, spočíva v určení, či určité služby poskytované žalobkyňou spadajú pod oslobodenie od dane z pridanej hodnoty (DPH) stanovené v článku 9 ods. 2 príslušného zákona najmä z dôvodu, že ide o „činnosti, ktoré úzko súvisia s poskytovaním lekárskejších a zdravotníckych služieb“.

C – Na zodpovedanie tejto otázky je potrebné na jednej strane vyložiť ustanovenie, ktoré stanovuje uvedené oslobodenie od dane, a v rozsahu, v akom je to možné a potrebné, sa pokúsiť vymedziť pojmy, ktoré sú v ňom uvedené, a na druhej strane vyložiť skutkový stav s cieľom určiť, či ho možno zaradiť pod prípad uvedený v tomto ustanovení.

D – Dôvody, na ktorých je založené toto odvolanie, súvisia s oboma otázkami: s výkladom tohto ustanovenia aj s výkladom skutkového stavu.

E – Článok 9 ods. 2 Código do IVA (zákon o DPH) (ustanovenie, ktoré stanovuje oslobodenie od dane) sa musí vykladať v súlade s právom Únie a s judikatúrou [Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“)], ktorá sa ho týka.

F – Týmto zákonným ustanovením sa do vnútroštátneho právneho poriadku preberá článok 132 ods. 1 písm. b) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (ďalej len „smernica o DPH“).

G – Predmetné ustanovenie CIVA sa musí vykladať v súlade s výkladom uvedeného ustanovenia práva Únie, ktorý podal Súdny dvor: dlhodobou ustálenou zásadou práva Únie je, že sudy členských štátov sú povinné vykladať všetky svoje vnútroštátne predpisy v súlade s právom Únie (rozsudok Súdneho dvora zo 4. júla 2006, C-212/04, Adeneler a i.).

H – Zo samotného znenia článku 132 smernice o DPH vyplýva, že oslobodenia od dane uvedené v tomto ustanovení sú pre štáty povinné, pokiaľ ide o ich pôsobnosť. Členské štáty nemôžu – okrem výslovne stanovených výnimočných prípadov – prestať považovať činnosti uvedené v spomenutom článku za oslobodené od dane a môžu ich oslobodiť od dane len v rozsahu stanovenom v tomto oslobodení od dane. Súdny dvor to konštatoval v rozsudku Skatteverket [rozsudok Súdneho dvora z 21. marca 2013, C-91/12, PFC Clinic AB].

I – Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora oslobodenia od dane stanovené v článku 132 smernice o DPH predstavujú autonómne pojmy práva Únie, ktorých účelom je zabrániť rozdielnemu uplatňovaniu režimu DPH v jednotlivých členských štátoch [rozsudky z 25. februára 1999, C-349/96, CPP, bod 15; z 15. júna 1989, 348/87, Stichting Uitvoering Financiële Acties/Staatssecretaris van Financiën, bod 11, a z 28. januára 2010, C-473/08, Eulitz, bod 25].

J – Z ustálenej judikatúry tiež vyplýva, že oslobodenia od dane uvedené v článku 132 smernice o DPH sa netýkajú oslobodenia všetkých činností vo verejnom záujme od DPH, ale len tých, ktoré sú v uvedenom ustanovení vymenované a veľmi podrobne opísané (pozri najmä rozsudky z 11. júla 1985, Komisia/Nemecko, 107/84, bod 17; z 20. novembra 2003, d'Ambrumenil a Dispute Resolution Services, C-307/01, bod 54, a Eulitz, bod 26).

K – Výklad týchto pojmov však musí byť v súlade s cieľmi sledovanými uvedenými oslobodeniami od dane a musí rešpektovať požiadavky zásady

daňovej neutrality, ktorá je vlastná spoločnému systému DPH. Toto pravidlo doslovného výkladu preto neznamena, že by sa oslobodenia od dane uvedené v tomto článku 132 ods. 2 mali vykladať spôsobom, ktorý by im odnímal ich účinky (pozri najmä rozsudok zo 14. júna 2007, Haderer, C-445/05, bod 18 a citovanú judikatúru, a rozsudok Eulitz, už citovaný, bod 27 a citovanú judikatúru).

L – V dôsledku toho sa tak pojem „zdravotná starostlivosť“, uvedený v článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH [ako aj pojem „poskytovanie zdravotnej starostlivosti“, uvedený v článku 132 ods. 1 písm. c) tejto smernice], týkajú plnení, ktorých cieľom je diagnostikovať, liečiť, a ak je to možné, vyliečiť choroby alebo zdravotné anomálie (pozri rozsudky z 21. marca 2013, C-91/12, PFC Clinic, bod 25, a z 10. júna 2010, C-86/09, Future Health Technologies, body 37 a 38).

M – Článok 132 ods. 1 písm. b) sa má vykladať reštriktívne: výrazy použité na označenie oslobodení od dane, ktoré sú uvedené v článku 132 smernice, sa majú vykladať reštriktívne vzhľadom na to, že predstavujú výnimky zo všeobecnej zásady, že DPH sa vyberá za každé poskytovanie služieb za protihodnotu zdaniteľnou osobou.

N – Okrem toho spôsob, akým Súdny dvor uplatnil uvedený článok vo veci De Fruytier (rozsudok z 2. júla 2015, C-334/14, De Fruytier) a osobitne vo veci Klinikum Dortmund (rozsudok z 13. marca 2014, C-366/12, Klinikum Dortmund), pričom obe veci sa týkali zdravotníckych služieb, svedčí o tom, že Súdny dvor v súčasnosti vykladá ustanovenia, podľa ktorých sú lekárske a zdravotnícke služby oslobodené od dane, reštriktívne.

O – Súdny dvor to konštatoval úplne jasne: účelom tohto ustanovenia je oslobodiť od dane poskytovanie lekárskeho služieb v doslovnom zmysle.

P – Z uvedeného rozsudku Súdneho dvora možno vyvodiť, že – bez toho, aby bolo potrebné podať osobitne reštriktívny výklad „terapeutického účelu“ plnenia – predmetné ustanovenie sa musí vykladať reštriktívne, takže pod toto oslobodenie od dane môžu spadať len lekárske služby v doslovnom zmysle a činnosti „úzko súvisiace“ s lekárskeho službami.

Q – Sporné ustanovenie – článok 9 ods. 2 CIVA – upravuje dve skutočnosti alebo situácie: i) „lekárske a zdravotnícke služby“ a ii) „činnosti, ktoré s nimi úzko súvisia“. Podľa všetkého nevyvoláva závažnejšie pochybnosti skutočnosť, že za skutkových okolností prejednávanej veci môže byť predmetom diskusie len kvalifikácia predmetných činností ako „činností, ktoré úzko súvisia s poskytovaním lekárskeho a zdravotníckeho služieb“.

R – Zodpovedajúcim slovným spojením uvedeným v článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH je slovné spojenie „hospitalizáci[a] a zdravotn[á] starostlivosť a s ňou úzko súvisiace činnosti“.

S – Smernica o DPH v článku 132 ani inde nestanovuje definíciu pojmu „činnosti úzko súvisiace s hospitalizáciou a zdravotnou starostlivosťou“.

T – Súd prvého stupňa v súvislosti so sumou vybratou za kúpeľnú registráciu len uvádza, že „... vzhľadom na to, že uvedená suma sa vyberá za sprístupnenie kúpeľnej liečby, ktorá sa už považuje za oslobodenú od DPH, aj táto suma by sa mala považovať za oslobodenú od dane, keďže sa vyberá až po lekárskej prehliadke a za predpokladu, že oprávnený lekár predpíše kúpeľnú liečbu“. Pri všetkej úcte, ktorá nemôže brániť otvoreniu diskusie o tejto otázke, nie je stanovisko súdu prvého stupňa poznačené nedodržaním povinnosti podať reštriktívny výklad sporných ustanovení?

U – Vráťme sa k rozsudku De Fruytier a overme, či v ňom Súdny dvor uplatnil pojem činnosti úzko súvisiace s hospitalizáciou a zdravotnou starostlivosťou rovnako: ide o „činnosť uskutočňovanú pred alebo po poskytnutí (diagnostickej) služby, s ktorou je prepojená alebo s ktorou súvisí v tom zmysle, že prispieva k jej uskutočneniu“, takže ju možno považovať za vedľajšiu alebo podpornú vo vzťahu k hlavnému plneniu? Ide o činnosť, ktorá „hoci nie je pre klienta samotným účelom, umožňuje zaručiť, že hlavné plnenie bude kvalitnejšie alebo sa poskytne za lepších podmienok“? [výrazy v úvodzovkách vyjadrujú koncepčný prístup právnej náuky v tejto oblasti, najmä LAIRES, R.: *O IVA nas Atividades Culturais, Educativas, Recreativas, Desportivas e de Assistência Médica ou Social*. Coimbra: Almedina I IDEFF, 2012, s. 133 a 134, a NEVES, F. D.:] *Código do IVA e Legislação Complementar, Comentado e Anotado*. Porto: Vida Económica, [2010,] s. 178).

V – V oboch prípadoch je odpoveď zjavne kladná. Aj napriek tomu podľa Súdneho dvora nejde o činnosť, ktorá úzko súvisí so službou zdravotnej starostlivosti. Z toho vyplýva, že definície používané v právnej náuke nie sú v súlade s nedávnou judikatúrou Súdneho dvora.

X – Na podporu tohto stanoviska je potrebné poukázať na ďalší rozsudok Súdneho dvora vydaný vo veci C-366/12 (rozsudok z 13. marca 2014, Klinikum Dortmund, C-366/12), v ktorom Súdny dvor v rámci konečného záveru konštatoval, že dodávka cytostatických liekov onkologickým pacientom v rámci ambulantnej liečby rakoviny nemocničnou lekárnou nemôže byť oslobodená od DPH. Hoci je pravda, že v uvedenej veci sa neskúmal pojem „úzko súvisiace činnosti“, táto diskusia je stále užitočná na zdôraznenie toho, aký reštriktívny výklad oslobodení týkajúcich sa zdravotníckych služieb od dane podal v roku 2015 Súdny dvor.

Y – Na základe týchto dvoch rozhodnutí Súdneho dvora, ktoré boli spomenuté vyššie, nie je možné vymedziť pojem „činnosti úzko súvisiace“ s poskytovaním lekárskejších a zdravotníckych služieb, ale možno povedať, že Súdny dvor vyžaduje, aby sa predmetné ustanovenie vykladalo reštriktívne.

Z – Okrem toho vo veci De Fruytier je doteraz vyjadrené jediné platné rozlišovacie kritérium: činnosti, ktorých väzba s „hlavným“ plnením spočívajúcim v poskytovaní zdravotnej starostlivosti je rovnako alebo menej úzka ako väzba, ktorá existovala v uvedenej veci, nemožno považovať za „činnosti úzko súvisiace s lekáarskymi alebo zdravotníckymi službami“.

AA – Z vyššie uvedeného možno vyvodit', že sumu vyberanú žalobkyňou za kúpeľnú registráciu nemožno považovať za „činnosť úzko súvisiacu“ s poskytovaním lekáarskych alebo zdravotníckych služieb.

AB – [omissis] V napadnutom rozsudku sa – s odkazom na správu o daňovej kontrole a jej jednotlivé prílohy – konštatuje: suma, ktorú zdaniteľná osoba (žalobkyňa) vyberá za „kúpeľnú registráciu“, sa platí len raz ročne, jej zaplatenie nemá za následok absolvovanie liečby, keďže po zaplatení za uvedenú registráciu majú návštevníci len nárok kúpiť si liečbu, o ktorú majú záujem, ale nie nárok absolvovať ju.

AC – To znamená, že [omissis] „... v prejednávanej veci je preukázané, že platba uskutočnená osobami, ktoré využili ‚kúpeľnú registráciu‘, nezodpovedá platbe za lekáarske služby, a preto nepredstavuje skutočnú činnosť týkajúcu sa zdravotnej starostlivosti ani ochrany, prevencie alebo obnovy zdravia, pričom nemôže byť oslobodená od dane podľa odseku [1] ani odseku 2 článku 9 CIVA.“

AD – Navyše [omissis] z informácií, ktoré sú uvedené v návrhu rozhodnutia o zamietnutí sťažnosti [omissis], možno vyvodit', že dekrét č. 15401 z 20. apríla 1928 (právny predpis, ktorý upravoval kúpeľné zariadenia) upravoval inštitút s názvom „registračný poplatok“ takto: registráciu bolo možné vykonať až po tom, čo návštevníka vyšetril hlavný lekár alebo lekár so špecializáciou na kúpeľné lekárstvo oprávnený vykonávať lekáarske povolanie v kúpeľnom zariadení; registrácia sa vykonávala po tom, čo lekár poverený vykonaním prehliadky riadne vyplnil kartu pacienta; s registráciou bolo spojené zaplatenie poplatku, bez ktorého návštevník nemohol nastúpiť na kúpeľnú liečbu. Dekrét č. 15401 z 20. apríla 1928 bol zrušený zákonným dekrétom č. 142/2004 z 11. júna, ktorý už nestanovuje registračný poplatok, a preto uvedený inštitút už nie je upravený zákonom.

AE – Okrem toho „odkazy na listiny, ktoré sú už založené v spise, nemožno považovať za skutkové tvrdenia, keďže všetky procesné okolnosti treba určiť *ex offo*“ (pozri Jorge Lopes de Sousa: *CPPT anotado e comentado*. 6. vydanie, s. 225, kde sa nachádza odkaz na rozsudky [Supremo Tribunal Administrativo (Najvyšší správny súd)] [omissis]).

AF – Zaplatenie pohyblivej sumy návštevníkmi za „registráciu“ nezodpovedá platbe za lekáarske služby poskytované v nemocniciach alebo poskytované lekármi, zubnými lekármi, pôrodnými asistentkami, zdravotnými sestrami alebo pomocným zdravotníckym personálom, ale nároku na čerpanie súboru služieb, ako to tvrdí žalobkyňa; „je to spôsob, ktorým užívatelia získajú prístup buď

k lekárskej prehliadke, alebo k predpísanej liečbe“, a preto nepredstavuje skutočnú činnosť týkajúcu sa zdravotnej starostlivosti ani ochrany, prevencie alebo obnovy zdravia a z tohto dôvodu nemôže byť oslobodené od dane podľa odseku 1 ani odseku 2 článku 9 CIVA.

AG – Súd dospel k opačnému záveru: podľa súdu prvého stupňa vzhľadom na to, že uvedená suma sa vyberá za sprístupnenie kúpeľnej liečby, ktorá sa už považuje za oslobodenú od dane, aj túto sumu treba považovať za oslobodenú od dane, keďže sa vyberá až po lekárskej prehliadke a za predpokladu, že oprávnený lekár predpíše uvedenú liečbu. To je jediné odôvodnenie záveru, ku ktorému sa dospelo.

AH – V rozsudku nie je uvedený akýkoľvek argument na preukázanie, akým spôsobom sporné činnosti spadajú (aspoň implicitne) pod pojem „činnosti, ktoré... úzko súvisia [so zdravotníckymi službami], ktoré vykonávajú nemocničné zariadenia, kliniky, zdravotné strediská a iné zariadenia podobnej povahy“.

AI – Tiež nie je zrejmé, ako mohol súd dospieť k uvedenému záveru, keďže tento záver nevyplýva zo zákona a súd neuviedol nijaký výkladový argument ani odkaz na právnu náuku alebo judikatúru, ktorá by podporovala jeho výklad.

AJ – Ako bolo uvedené vyššie, judikatúra zatiaľ nevymedzila pojem „činnosti úzko súvisiace s hospitalizáciou a zdravotnou starostlivosťou“. Najspoláhlivejšou informáciou o jeho uplatnení v konkrétnom prípade, ktorú máme, je výklad uvedeného pojmu, ktorý Súdny dvor podal vo veci De Fruytier. Napriek tomu Súdny dvor konštatoval, že prevoz krvi do laboratória nie je súvisiacou činnosťou.

AK – Na základe vyššie uvedeného možno konštatovať, že uvedenú kúpeľnú registráciu nemožno považovať za činnosť, „ktorá úzko súvisí s poskytovaním lekárskejších a zdravotníckych služieb“, a že opak nebol preukázaný opodstatneným spôsobom.

AL – Ak existujú vážne pochybnosti o posudzovanej otázke, je potrebné predložiť návrh na začatie prejudiciálneho konania Súdnemu dvoru a v dôsledku toho prerušiť konanie o odvolaní, kým Súdny dvor nerozhodne o tomto návrhu.

Na základe všetkých vyššie uvedených úvah navrhujem vyhovieť prejednávaniu odvolaniu a zrušiť napadnutý rozsudok s právnymi následkami, ktoré z toho vyplývajú.

I.3. Odporkyňa v odvolacom konaní predložila vyjadrenie k odvolaniu, v ktorom uviedla súbor návrhov v tom zmysle, že „je potrebné zamietnuť odvolanie a potvrdiť napadnutý rozsudok“.

I.4. Prokurátor pri tomto súde vydal stanovisko, v ktorom dospel k tomuto záveru:

„Napadnutý rozsudok treba v napadnutej časti považovať za nesprávny.

Je potrebné vyhovieť odvolaniu a zrušiť napadnutý rozsudok v napadnutej časti alebo v prípade, ak sa konštatuje, že sporná otázka vyvoláva vážne pochybnosti, predložiť návrh na začatie prejudiciálneho konania Súdnemu dvoru a prerušiť konanie.“

II. Predmet odvolania

V rozsahu, v akom odvolanie smeruje proti časti napadnutého rozsudku, ktorá je v neprospech Autoridade Tributária (daňový úrad, Portugalsko), jeho predmetom je určenie, či sumy vybrané za „kúpeľnú registráciu“ *nie sú oslobodené od DPH, keďže nepredstavujú „činnosti, ktoré úzko súvisia s poskytovaním lekárskejších a zdravotníckych služieb“*, podľa článku 9 ods. 2 zákona o DPH a článku 132 ods. 1 písm. b) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 (smernica o DPH).

V prípade, ak uplatnenie tohto posledného uvedeného ustanovenia bude vyvolávať pochybnosti, bude potrebné posúdiť, či uvedenú otázku treba predložiť na posúdenie Súdnemu dvoru v rámci návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ako aj to, či je potrebné prerušiť konanie.

III. Odôvodnenie

III. 1. Skutkový stav

Zo skutkových okolností, ktoré sa v napadnutom rozsudku považujú za preukázané, najmä vyplýva, že žalobkyňa vyberala od návštevníkov kúpeľov Alcafache, ktoré sa považujú za zariadenie primárnej starostlivosti, ktoré nie je súčasťou Národného zdravotníckeho systému a neslúži na hospitalizáciu, určité sumy za „kúpeľnú registráciu“, ktorých celková výška dosiahla v roku 2010 sumu 87 003,00 eura, v roku 2011 sumu 72 654,00 eura a v roku 2012 sumu 55 627,50 eura, ako sa uvádza v správe o daňovej kontrole, na ktorej sú založené platobné výmery týkajúce sa DPH z týchto súm v sadzbe 23 % spolu s úrokmi z omeškania, ktoré *ex offio* vydal daňový úrad.

V tejto správe sa ďalej uvádza [*omissis*]:

„... Keď sa návštevník obráti na recepciu a oznámi osobe, ktorá ho obsluhuje, o akú službu má záujem, možno použiť dva postupy:

1. Ak má klient záujem o službu ‚klasická kúpeľná liečba‘, musí sa najprv povinne podrobiť lekárskej prehliadke, ktorú vykoná jeden z lekárov so špecializáciou na kúpeľnú liečbu, ktorí ordinujú v kúpeľných zariadeniach, aby sa mu predpísala liečba, ktorú má absolvovať.

V uvedenom okamihu návštevník zaplatí za prehliadku spolu so sumou za ‚kúpeľnú registráciu‘ (ktorá je na stránke spoločnosti označená ako ‚registrácia pri

návšteve kúpeľov⁶), ktorá platí na celý uvedený rok, ako aj za predpísanú liečbu (ktorú môže absolvovať v uvedenom okamihu alebo neskôr, keďže predpis platí do 31. decembra roka, v ktorom sa vydá), na ktorú zdaniteľná osoba uplatní oslobodenie od DPH, pričom vo faktúre uvedie článok 9 ods. 2 CIVA.

Za [liečbu] sa platí pred jej začatím.

Na oficiálnej stránke spoločnosti sa nachádza toto upozornenie: *„majte na zreteli, že všetky registrácie sú individuálne a osobné a sú zamerané na dohodnutie lekárskeho vyšetrenia. Liečbu, ktorá sa má absolvovať, neskôr predpíše náš lekár so špecializáciou na kúpeľné lekárstvo“*.

...

2. Ak si chce klient objednať „relaxačné kúpeľné služby“, lekárska prehliadka je voliteľná v prípade liečby, ktorá netrvá dlhšie než tri dni...

Návštevník nemusí zaplatiť nijakú sumu za „kúpeľnú registráciu“, bez ohľadu na to, či sa uskutoční lekárska prehliadka.“

V tejto správe sa ďalej uvádza [omissis]:

„... na to, aby návštevníci mohli absolvovať liečbu zaradenú do kategórie nazývanej „klasická kúpeľná liečba“, musia sa okrem toho, že sa podrobia lekárskej prehliadke, zaregistrovať.

Pri registrácii návštevník zaplatí sumu, ktorú zdaniteľná osoba označuje ako „kúpeľná registrácia“, ktorej výška bola v rokoch 2011 a 2012 30 eur, 33 eur a 36 eur a bez ktorej návštevníci nemôžu nastúpiť na kúpeľnú liečbu...“

V tejto správe sa ďalej uvádza [omissis]:

1. Bola preukázaná existencia položky, ktorá sa účtuje klientovi za „kúpeľnú registráciu“ vo „faktúre, resp. pokladničnom doklade za kúpeľné služby“ alebo v „zálohe za kúpeľné služby“.

2. V súlade s tým, čo už bolo uvedené, spoločnosť 18. júna 2014 písomne uviedla [omissis]:

„Kúpeľná registrácia“ zahŕňa službu spočívajúcu v založení a každoročnej aktualizácii individuálnej karty každého návštevníka kúpeľov, ktorej súčasťou je okrem iného zdravotný záznam (pričom treba mať na zreteli, že kúpele Alcafache nedovoľujú absolvovať kúpeľnú liečbu tomu, kto sa predtým nepodrobil lekárskej prehliadke), a vzhľadom na obežník [omissis] spadá pod článok 9 ods. 2. Jej platnosť je obmedzená na jednu kúpeľnú sezónu, teda platí do posledného dňa roka, v ktorom sú kúpele v prevádzke.“

3. Protihodnotou za povinné zaplatenie uvedenej sumy je len možnosť získať prístup ku kúpeľnej liečbe, ktorá sa môže, ale nemusí absolvovať.

4. Suma, ktorú zdaniteľná osoba účtuje za „kúpeľnú registráciu“:
  - a. sa platí len raz ročne,
  - b. jej zaplatenie nemá za následok absolvovanie liečby,
  - c. po zaplatení za „registráciu“ majú návštevníci len nárok kúpiť si liečbu, o ktorú majú záujem, ale nie nárok absolvovať ju.

Pokiaľ ide o takzvané služby „*klasickej kúpeľnej liečby*“, ktoré zahŕňajú viaceré liečebné postupy v oblasti otorinolaryngológie, resp. dýchacích ciest a reumatológie, v napadnutom rozsudku sa tiež považuje za preukázané, že tieto služby plnia terapeutickú funkciu, ktorá neexistuje pri inom druhu služieb nazývaných ako „wellnessové kúpeľné služby“ alebo „relaxačné kúpeľné služby“, ktoré sa tiež poskytujú v uvedených kúpeľoch.

III. 2. Právny stav

Podľa článku 9 ods. 2 zákonníka DPH je od DPH oslobodené okrem iného:

– „*poskytovanie lekárskeho a zdravotníckeho služieb a činnosti, ktoré s ním úzko súvisia, ktoré vykonávajú nemocničné zariadenia, kliniky, zdravotné strediská a iné zariadenia podobnej povahy*“.

Uvedeným ustanovením sa do vnútroštátneho právneho poriadku preberá článok 132 ods. 1 písm. b) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 (smernica o DPH), v ktorom sa tiež uvádza, že od DPH je oslobodená „*hospitalizáci[a] a zdravotn[á] starostlivosť a s ňou úzko súvisiace činnosti*“.

Podľa uvedeného ustanovenia CIVA sa oslobodenie od DPH vzťahuje na činnosti, ktoré úzko súvisia s „poskytovaním lekárskeho a zdravotníckeho služieb“, ak sa vykonávajú v „nemocniciach“ a iných zariadeniach podobnej povahy.

Pokiaľ ide o nevyhnutné posúdenie existencie úzkej súvislosti medzi „kúpeľnou registráciou“ a zdravotnou starostlivosťou (a poskytovaním zdravotníckeho služieb, ako sa uvádza v CIVA), vzhľadom na kritériá, ktoré už vymedzil Súdny dvor, nie je jasné, či uvedené sumy vybraté za „kúpeľnú registráciu“ treba považovať za sumy, ktoré úzko súvisia s uvedenou starostlivosťou.

Možno sa domnievať, že k uvedenému záveru môžu viesť niektoré okolnosti, napríklad skutočnosť, že [„kúpeľná registrácia“] zahŕňa službu spočívajúcu v založení individuálnej karty každého návštevníka, ktorej súčasťou je zdravotný záznam, z ktorého vyplýva nárok kúpiť si liečbu, ktorá patrí do kategórie „klasickej kúpeľnej liečby“, ktorá nepochybne predstavuje poskytovanie služieb a činnosť oslobodenú od dane.

Vznikajú však pochybnosti týkajúce sa možnosti zahrnúť spomenuté sumy zaplatené za „kúpeľnú registráciu“ do rámca zdravotnej starostlivosti, ktorá je uvedená v článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH.

Okrem toho, ako vyplýva z vyhľadávania na stránke „www.curia.europa.eu/juris/“, nebolo zistené, že Súdny dvor vo svojej judikatúre už rozhodoval o tom, či sumy zaplatené za „kúpeľnú registráciu“ podliehajú DPH. Súdny dvor sa uvedenou otázkou nezaoberal ani vo svojom rozsudku De Fruytier, ktorý bol spomenutý vyššie.

Napokon s prihliadnutím na požiadavky, ktoré vyplývajú zo zásady prednosti práva Únie a zásady konformného výkladu, pre ktoré je návrh na začatie prejudiciálneho konania zásadným nástrojom – s cieľom zaručiť želanú jednotnosť výkladu a uplatňovania práva Únie vo všetkých členských štátoch, ako aj súdržnosť systému súdnej ochrany Únie a zásadu účinnej súdnej ochrany práv jednotlivcov –, sa považuje za užitočné a potrebné požiadať Súdny dvor, aby podľa článku 267 ZFEÚ rozhodol o nasledujúcej prejudiciálnej otázke týkajúcej sa výkladu článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH:

– Možno platby za službu spočívajúcu v založení individuálnej karty každého návštevníka, ktorej súčasťou je zdravotný záznam, z ktorého vyplýva nárok kúpiť si „klasickú kúpeľnú liečbu“, zaradiť pod pojem „úzko súvisiace činnosti“, uvedený v článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH, a v dôsledku toho ich považovať za oslobodené od DPH?

[omissis]